

9 april 1941. Norsk Tidende?

STATSMINISTEREN
Arkiv

Et år.

Et år er gått siden Tyskland uten grunn og uten varsel overfalt Norge. Et år i sorg og savn, i lidelser, undertrykkelse og tvang. Tusener har mistet sine sønner, sine slektninger eller sine venner og kamerater i dette året. Den største delen av disse falt under et heltmodig forevar for landet mot de tyske overfallsmenn. Men også etter at det militære forevar måtte oppgis er det nordmenn som har satt livet inn i den passive, men energiske kamp som føres for Norges frihet og selvstendighet.

I tankene står vi idag ved deres grave som ofret sitt liv for fedrelandets forsvar, for fedrelandets befrielse og gjenreisning. Vi takker dem, og deres sjåner skal alltid leve blandt oss.

Men - deres blodsoffer skal ikke være i det forgjeves. AV det skal det vokse fram et enig og fritt Norge i et Europa, hvor krigs-overfall og undertrykkelse skal være dødsyndier.

Det er harde og vinkle tider i Norge nåtopp nå. De savn og vansker som vrekneappheten skaper er tunge å bære, men enda tyngre må den åndelige og personlige ufrihet føles. Før 9 april 1940 hadde vi en fri presse. De forskjellige aviser kunne fritt si fra om hva de mente var galt og uriktig. Og på møter og i foreninger kunne enhver si hva han mente om det offentlige styre og stell. Nå får ikke avisene skrive fritt. De må bare skrive etter makthavernes diktat, og på de møter som landsforbøderne "Nasjonal Samling" arrangerer, - og det er bare slike møter som er tillatt, - kan deres agitatorer sørvere de mest hårræsonde løgne og de mest uhistoriske påstande. De kan gjøre dette fordi de vet at ingen har lov til å ta til gjernemele.

I kringkastingen er det likedan. Bør de som forherliger Tysklands brutale overfall på Norge og Norges nåværende underkuede stilling får komme til orde.

Og de folk som sitter på tyskernes bajonetter høyder, at dette er et nytt system som skal skape lykkeligere forhold enn de forhold det norske folk levte under før 9 april 1940!

At tyskerne tror på tvang, ufrihet og brutal makt-
anvendelse istedet for frihet og rettsikkerhet, det undres
jeg ikke over.

Det tyske folk har i lang tid vært oppdradd til å
lystre en overklasse-militaristisk vilje, representert ved en
eller annen mystisk benevnelse, "Kaiser" eller "Führer". Det
er gått dem i blodet at de hverken kan eller har lov til å
tenke eller å uttale seg fritt. De er hva politisk menings-
berettigelse angår åndelig kastrende.

Men - at nordmenn aksepterer en slik oppfatning,
det er uforståelig. Det er imidlertid det som er tilfelle nå
i Norge. Det er en liten flokk av nordmenn som forsvarer tyskernes
overfall på Norge, og som stiller seg til tyskernes tjeneste
når det gjelder å knekke og legge sine det norske folks nasjonal-
følelse og rettsoppfatning. Jeg spør meg selv om disse folk
tror på hva de sier, og hva de forsøker å få det norske folk
til å tro. Tror de faktisk, det som Quisling sa på et møte i Oslo
13 mars, at forholdene i Norge før 9 april 1940 var så dårlige
og så forvirrede at det norske folk stod på randen av borger-
krig, - jeg har ikke hørt noen til tross. Nei, de tror det
nok ikke selv. Det er bevist lægn de serverer. De vet at de
kan si hva som helst, for hvis noen ville gjøre et forsøk på
å moti dem, gjøre et forsøk på å tale sannhet, så ville vedkommend
få års fengsel, hvis man da ikke risikerte å miste livet. Det de
sier og det de gjør er bare diktert av én interesse, og det er
interessen av å inneha en ukontrollert makt over sine medmen-
nesker. De kunne aldri oppnå en slik makt i et fritt Norge.
Vi lo til deres svada. Vi trodde det var en idé, og idéens
bokjempet vi bare med åndelige våpen. Det var ingen av oss som
trodde at nordmenn gikk til landsforræderi for å få sine ideer
realisert. De fleste av dem sømna breier seg i de høyeste still-
langer lo en bary til. Men nå hevner de seg. Nå selger de sitt

Island og dets interesser bare for en kort stund å kunne nyde en sadistisk tilfredsstillelse av sin nevnefølelse. Noen annen forklaring på disse folks handlinger er ikke mulig. Men deres gjerninger vil ikke bli glemt. De vil få sin velfortjente plass i vårt lands østehistorie.

Vi går nå inn i det annet år etter at ulykken rammet vårt land. Men vi går ikke inn håpløse. Tvertimot! Troos det at Tyskland underkuer land etter land, så vet vi at så lenge England er ubeseiret er Tyskland bare en koloss på lerfotter. Og vi vet at England ikke kan bli beseiret, især etter at Amerika er gått inn så effektivt for frihetens sak. Vi vet også at hele det norske folk, - jeg regner her ikke med den lille fiakk som står i Quislings landsforræderparti, - lengter etter frihet, og at alle er parat til å yde de ofre som kan bli krevet for at landet igjen skal bli fritt.

Alt dette gjør at vi ser neste år fortrøstningsfullt i møte. Det kan bli store vansker og kanskje også hårde kampe, men vi vet at ut av disse vansker og kampe vil Norges frihet og selvstendighet vindes. Derfor hilser jeg alle "Norsk Tidend"s lesere med "Heste vår i Norge!"